Ročník 17 2. pololetí

ČIPERKA

červen 2016

TÝDEN PREVENCE

??? CO NA NÁS ČEKALO ???

- *seznámení s prací ČESKÉ POLICIE*
- *jak se bezpečně chovat na silnici?*
- *poskytnutí 1. pomoci*
- *nakonec nás čekala jízda na dopravním hřišti a JÍZDA ZRUČNOSTI*

✓ **úterý (26.4.)**

BRANNÝ DEN JINAK

✓ **čtvrtek (28.4.)**

ZÁCHRANÁŘI

✓ **pátek (29.4.)**

POLICIE ČR

MĚ POLICIE HLUČÍN

LASEROVÁ STŘELNICE

✓ **pondělí (2.5.)**

MOBILNÍ HŘIŠTĚ (1. – 3.třída)

JÍZDA ZRUČNOSTI

Dne 29. 4. 2016 k nám do školy přijeli v rámci „Týdne prevence“ strážníci MĚSTSKÉ POLICIE z Hlučína a POLICIE ČR. Nejvíce se mi líbila ukázka cvičených policejních psů. Psovodi se svými vycvičenými psy nám předvedli dopadení pachatele, kdy figurínu pachatele psi dohonili a zpacifikovali.

Nikola Lehnerová, 3. třída

Beseda o zbraních se mi moc líbila. Zkoušeli jsme si vzít zbraně do ruky. Policista nám ukázal zásobníky. Poučili nás o bezpečnosti. Na konci besedy jsme mohli dát policistům otázky, ale nikdo se na nic neptal.

Dominik Kubica, 3. třída

29. 4. k nám přijela POLICIE, která nám říkala, co máme dělat, když se něco přihodí. Potom nás volali po třídách, abychom se podívali do policejního auta. Bylo tam hodně různých věcí, třeba kamera zepředu a zezadu. Potom policisté vytáhli neprůstřelné vesty a ty jsme si zkoušeli. Moc se mi to líbilo, protože to bylo zajímavé. Ale ze začátku jsem se trochu bála.

Natálie Janíková, 3. třída

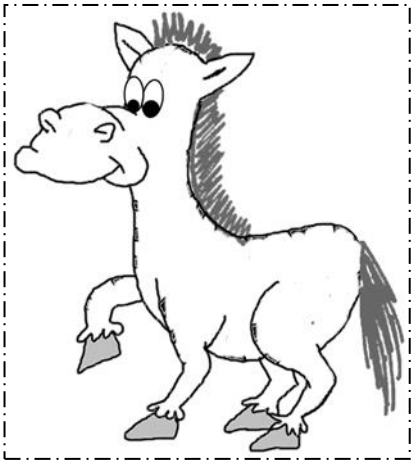

Proč má zebra pruhy…

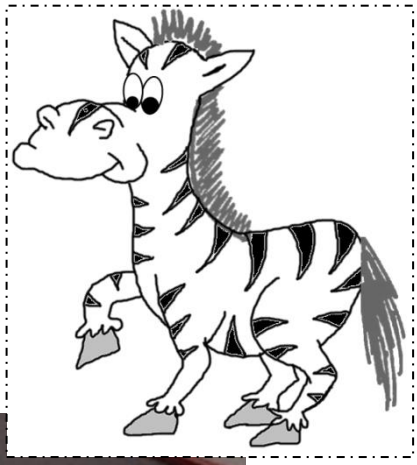
Lukáš Dusil

Byla jednou jedna zebra. Zebře se všichni smáli, protože neměla pruhy. Rozhodla se, že si pruhy namaluje. Pak už se jí nikdo nesmál. Pruhy měla krásně namalované a žila spokojený život.

Jednoho krásného rána ale začalo prudce pršet. Zebře promokl strom, pod kterým spala a pomaličku na ní začalo kapat. Když se probudila, šla se napít do potůčku. Když se ostatní zebry probudily, tak uviděly, že jedna zebra nemá pruhy.

Po chvilce ji začaly odsuzovat, že je jiná. Zebra si uvědomila, že s pruhy se musí narodit a že jinak to prostě nejde… O den později zebra utekla do strašidelného lesa. V lese potkala trpaslíky. Trpaslíci byli moc hodní a ochotní.

Trpaslíci se zebry zeptali, proč není pruhovaná. Zebra jim odpověděla, že neví a zeptala se, proč se ptají. Trpaslíci odpověděli, že znají lék na pruhy. Trpaslíci dali zebře lék a zebra mohla žít dále klidný a spokojený život.

3 malé pohádky o autíčku

Robin Šodek

Bylo - nebylo jedno autíčko, které jezdilo na silnici. Jen tak si jelo a najednou uvidělo, že se na silnici honí auta. Tak se tam jelo za nimi podívat. Vidělo, že se tam auta vzájemně vybourávají, tak se taky přidalo k nim. Pak tam jela další auta a další, až nakonec přijeli policisté a ti to zastavili. Autíčko bylo zraněné, proto přijel odtahovač a odtáhl ho do opravny. Tam autíčko opravili. Autíčku se už nikdy nic nestalo, protože vědělo, že když uvidí bouračku nebo rvačku, tak má zavolat policii.

Jednou si zase jelo a jelo a chtělo přejet přes most. Nevšimlo si, že tam je cedule. Bylo tam napsáno, že je most poškozen. Autíčko jelo dále přes most a najednou se most rozpadl. Mělo ale štěstí, že tam jelo kolem jedno auto, které zavolalo záchranáře a hasiče. Hasiči ho vytáhli a sanitka ho odvezla do opravárny. Bylo opravené a zase mohlo jezdit na silnici. Zapamatovalo si, že když někam jede, tak se musí podívat, jestli tam není cedule s nějakým důležitým nápisem.

Jednou si chtělo jen tak zajezdit po silnici. Autíčko ale nedalo přednost v jízdě a pak se nabouralo. Bylo tam jedno auto a to zavolalo záchranáře. Záchranáři přijeli ani ne za patnáct minut. Pak obě dvě autíčka odvezli do opravárny. Obě dvě autíčka byla rychle opravená. Z toho, co se autíčku stalo, si opět vzalo ponaučení. A zapamatovalo si, že musí dávat přednost v jízdě.

O NAFOUKANÉ KŘIŽOVATCE

Vašek Kroulík

Byla jednou jedna křižovatka, která byla pořád znavená a nafoukaná. Jednoho dne se však naštvala a zhasla všechny semafory.

Autíčka byla zmatená. Jednou se srazila a "bum"!!! Nehoda byla na světě. Křižovatka si stěžovala na autíčka, ať už jedou a nestojí na ní. Pak přišel starosta a řekl jí, ať toho kouká nechat.

Křižovatka poslechla, polevila a spustila semafory. Od té doby byla křižovatka hodná, protože už nikdy nechtěla zažít takovou dopravní nehodu.

A tohle je konec o nafoukané křižovatce.

Otova dopravní nehoda

Martina Chytrošová

Bylo - nebylo za sedmero horami a sedmero řekami žilo auto, které mělo rádo závody a výhry. Jmenovalo se Oto. Bylo celé červené a na boku mělo napsáno: **„Jsem jednička“.**

Bydlelo v garáži v Kalifornii, ale závodilo ve Velké Británii. Závod byl odstartován! Oto zatím vyhrává, ale najednou se stane velká bouračka. Otovi se porouchal motor.

Na poslední chvíli dorazil doktor Gogo a Oto a ostatní auta zachránil a stal se tak hrdinou. Všichni byli šťastní, že je Gogo zachránil, ale Gogo šťastný nebyl, protože byl osamělý. Oto zvítězil, získal zlatou medaili a pohár.

Oto Gogovi poděkoval, že díky němu mohl závod vyhrát. Z Oty a Goga se stali kamarádi a Gogo už nikdy nebyl osamělý.

A tak zazvonil zvonec a pohádky je konec.

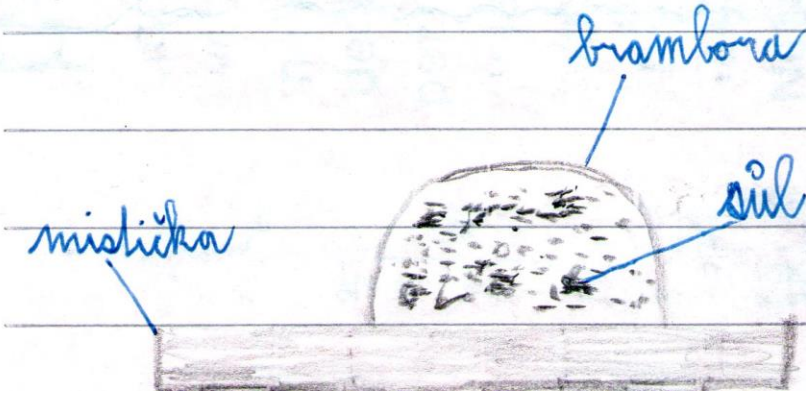
Výzkum pokračuje ...

6. dubna 2016

Scvrklá brambora

Přišli jsme do školy a paní učitelka nám řekla, že budeme dělat pokus. Paní učitelka přinesla bramboru, nůž, sůl, vodu a misličku. Nejdřív rozkrojila bramboru, vložila ji do misličky zalila vodou a posolila. Asi za dva dny se brambora scvrkla a sůl se na bramboru nahromadila.

JAK JSME DĚLALI POKUS

Potřeby pro pokus: 3 zkumavky, 3 bílé květiny, voda, inkoust modrý, červené a hnědé barvivo

Postup: do zkumavek jsme nalili vodu a různé barvy. Pak jsme do každé zkumavky jsme dali kytku. Květina nasála barevnou vodu a zbarvila se.

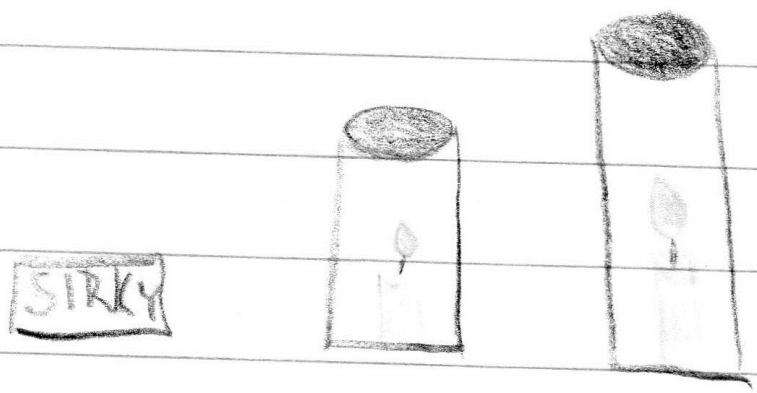
Závěr: kytka pije!

POKUS

Ráno jsme šly do školy.
První hodinu jsme se normálně učily.
Druhou hodinu nám paní učitelka řekla, že si uděláme pokus. Nachystaly jsme si: zavař. sklenice, svíčky, sirky.
Postup: dały jsme do m. a v. sklenice svíčku a zapálily (pod dozorem dospělého) a zavřely. Zjistily jsme, že v malé sklenici se svíčka zhasla dřív než ve velké sklenici.

31.3.2016

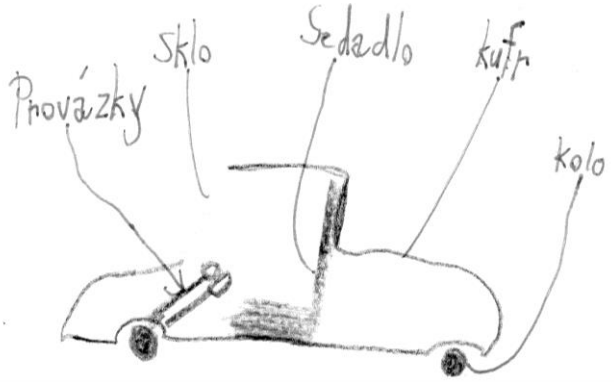
Pokus gumové vejce

Jednoho dne jsme přišli do školy a paní učitelka nám řekla, že budeme dělat pokusy. Všichni jsme dostali papíry s pokusy. Na jednom papíru byl pokus gumové vejce. Na tento pokus jsme potřebovali: vejce, zavařovací sklenici, ocet a vodu. Nejdříve jsme si vajíčko ohmatali a zjistili jsme, že je tvrdé. Potom jsme do zavařovací sklenice nalili vodu a ocet. Když jsme to měli takto připraveno dali jsme tam to vejce. Počkali jsme několik dní a zjistili jsme, když vajíčko vyndáme je úplně gumové. Potom skončilo v koši.

Zahraj si na vynálezce, který objevil vozítko na neobvyklý pohon. Vynález nakresli a popiš.

Je to malý, lenký, lehký, bílý stroj, který je poháněn lidskou silou. Jde o to, že si sednete dovnitř a odbrzdíte brzdu. Poté dáte nohy na zem a začnete se odrážet. Po pár odrazech stačí jen chytnout provázky a lahat za ně. To Vás rozjede. Celou cestu musíte lahat za provázky jinak zabrzdíte.

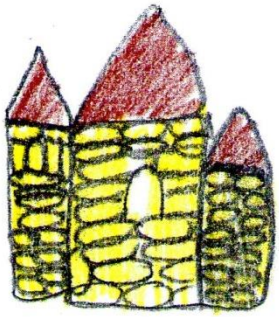

Rychloběžka

Můj vynález se jmenuje Rychloběžka. Je to loběžka na elektrický pohon a neodráží me se noh ude sloužit dětem do školy. Má přední i zadní ěšla a blinkry. Na řídítkách má zpětné zrcátk ychloběžka má přední i zadní brzdu ovlá nou na řídítkách. Dole je deska na nohy a bude se ní stát. To to vozítko slouží k přepravu dětí. ude ničit přírodu, protože nevypouští plyny.

Rotunda z křupek

Paní učitelka přinesla ráno několik sáčků křupek. Mysleli jsme si že je budeme jíst ale nejedly jsme je. Potřebovali jsme je totiž do výtvarné výchovy. Paní učitelka ve výtvarce řekla že budeme dělat rotundy z křupek. Vytvořily jsme několik skupin do skupiny jsme si vzaly jeden velký papír, jeden balík křupek a mokrou houbičku. Na papír jsme pak začaly stavět rotundy. Jednu velkou komnatu doprostřed, jednu jednu malou komnatu napravo a jednu vysokou komatu nalevo. Střechu jsme buď udělali laky z křupek nebo z papíru. Jak jsme měli hotovo uklidily jsme. Paní učitelka nás pochvalila.

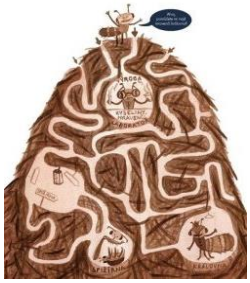
Rotundy patří do Románského slohu.

Hlavní znaky románského slohu:
- hluché zdi z kamene bez omítky
- malá okna s půlkruhovým obloukem
- menší stavby kruhového tvaru - ROTUNDY
- později větší kostely obdélníkového tvaru - BAZI

JAK MRAVENEC PŘEROSTL ŽIRAFU

Robin Vavřínek

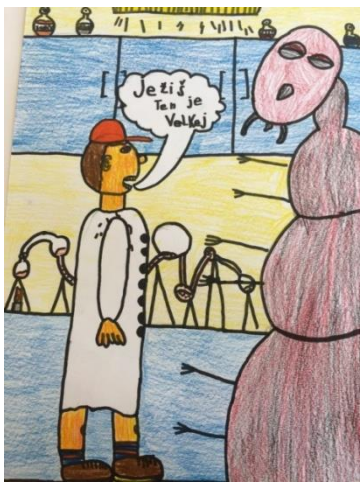

Byl jednou jeden mravenec, který žil úplně normální život. Mravenec bydlel v mraveništi nedaleko města. Měl jednu ženu a čtyři děti. Pracoval jako stavbař na mraveništi.

Jednoho krásného dne se s rodinou procházel kolem rybníka. Mravenci se něco nezdálo v pořádku. Otočil se a místo čtyř dětí tam byly jen tři. Mravenec se vydal hledat čtvrtého mravenečka. Obešel celý rybník a prohledal mraveniště. Nikde nikdo. „Kde ten mraveneček je?“, ptal se mravenec.

Když mravenec hledal čtvrtého mravenečka, unesli ho vědci do laboratoře, kde ho začali zkoumat. Mravenec byl pod skleničkou. Jeden nemotorný vědec skleničku shodil se stolu. Při pádu skleničky z ní mravenec vyletěl a spadl do nějaké chemické látky. A začal růst.

Rostl, rostl a rostl a nakonec byl větší než žirafa. Vědci se na něj podívali a začali utíkat.

Křičeli: „Pomóóóc“.

Mravenec běžel zpátky k mraveništi, kde byla jeho celá rodina i se čtvrtým mravenečkem. Mravenec se zase začal pomalu zmenšovat. Nakonec byl úplně normální a všechno dobře dopadlo.

Vendy Lokajová

Byl jednou jeden mravenec Ferda. Žil se svou rodinou v mraveništi mezi stromy. Jeho rodina se mu pořád posmívala, že je nejmenší. Ferda chtěl vyrůst, ale nešlo to. Pořád dělal nějaké problémy, proto ho jeho rodina z mraveniště vyhnala.

Ferda byl moc smutný, že ho vyhnali. Ferda se rozhodl, že si postaví malé mraveniště a že bude jenom jeho. Když bylo mraveniště hotové, tak Ferda vynalezl laboratoř. Byl první mravenec, kterého to napadlo. Učil se různé pokusy. Nakonec to nebylo marné. Míchal vodu, trávu, pyl z tulipánů a najednou to bylo hotové. Lektvar na ochočení žížaly. Celý lektvar vylil na žížalu a ona se ochočila. Poslouchala ho, jak hodinky.

Pak si Ferda řekl, že už se to všechno naučil a že by chtěl namíchat ten lektvar na rychlý růst. Zjistil, že potřebuje vypít jenom jednu kapku, aby byl stejně velký jak ostatní mravenci. Když ji strkal do pusy, tak do něho žížala žduchla a mravenec ten lektvar vypil celý. Vyrostl tak, že byl větší než žirafa. A tak Ferda konečně vyrostl.

POHÁDKA O ZUBATÉ PRINCEZNĚ

Šarlot Langnerová

Za devatero horami a řekami žila - byla princezna Ella. Kráska každým coulem, ale... měla velké a křivé zuby a proto se nikomu nelíbila. „No jo, já bych se těm princům nedivila."

I když své přednosti měla: byla hezká, chytrá, vynalézavá, vlasy měla nejméně metr dlouhé (tím prince nejvíc přitahovala). Avšak, když ústa otevřela, prince infarkt postihl. Jakmile ho sanitka odvezla, rodičům v klíně plakala: „Ach mamá, ach papá, já jsem tak škaredá." „Ale, proč?", máti se ptala. „Já jsem miss Universe, otec je nejkrásnějším mužem planety." „Máti, za mé zuby můžou geny babičky a dědy. "

Druhého dne zrána roznesla se zpráva, že královská rodina z Bílého domu jede k zubaři. Po příjezdu v kočáře je dentista vítal: „Vítejte u nás, budete v té nejlepší péči!" Jakmile rodina do ordinace vstoupila, stěna plná lékařských titulů je ohromila. Princezna Ella do křesla si sedla a svá ústa dokořán otevřela. Zubař málem na zem omdlel, ale přesto pronesl: „Zuby křivé jak paragraf princezna mít nemůže, ale moderní medicína spraví vše a proto ti rovnátka nasadíme." Ella se na zubaře udiveně koukla: „Co jsou to rovnátka?" „Rovnátka jsou drátky, které ti hezky srovnají zoubky", vřele zubař odpověděl. Za několik minut už z ordinace vycházela a rovnátka na zubech měla.

O pár úplňků později opět seděla a pan doktor jí rovnátka sundával: „Hotovo, princezno, rovnátka jsou dole." „Děkuji", pronesla pacientka tiše. Ještě se rozloučila, než do kočáru posetého brilianty nastoupila. Jela kolem louky plné květin a pak vjela na nádvoří. Jakmile do své komnaty vstoupila, do nejbližšího zrcadla nesměle

koukala: „ÁÁÁ ...“, celý zámek se otřásl. Princezna do zrcadla šokovaně hleděla a z toho šoku do postele s tuctem polštářů ulehnout musela. Svou obrovskou plazmu si zapnula a casting na modelku zubní pasty Colgate uviděla.

Dalšího dne do studia zubní pasty Colgate zamířila. Nejkrásnější chrup ze všech účastnic měla, a proto se modelkou stala... a krásného prince si přece jenom vzala.

Matouš Konečný

Byla nebyla jedna zubatá princezna. Bydlela na zámku, který byl bohatý. Když se tam někdo narodil, vždy byl vzdělaný. Bydleli tam s ní také rodiče.

Při jedné slavnosti se tam sjeli nápadníci, ale ti, když jí viděli, tak rychle odjeli a ona se bála, že nebude mít žádné děti. Proto se rozhodla, že zavolá nejlepší lékaře. Ti jí řekli, že to je tím, že když byla malá, jedla moc mrkve a proto jí ty zuby tak moc narostly. Lékaři jí moc nepomohli, tak se princezna rozhodla, že se zajde zeptat věštkyně, jak se těch zubů zbavit. Věštkyně jí řekla, že jí musí políbit pravý muž.

Jeden princ ze západního království, který se princezně líbil, byl pozván na královskou hostinu.
Princezna se bála, že jí kvůli zubům nebude princ milovat, ale věštkyně jí dala prášek, kterým prince omámí a do princezny se zamiluje.

Princezna prášek namíchala princi do vína. Princ se probudil a hned se do princezny zamiloval a dal jí pusu.

Princezna od té chvíle neměla zubaté zuby a za tři dny měli oba svatbu.
Oženili se a měli čtyři děti. Vládli spolu až do konce svého života.

Helča Baronová

Za sedmero horami a devatero řekami žil král Krasoň s jeho dcerou Zubmilou. Jednou Zubmila vykřikla, jakoby ji na nože brali. „Tatí, já mám zuby jako zajíc!" ,,Ale ukaž, dceruško...Můj ty bože!", král omdlel. ,,Já to nechápu! Vždyť tvá maminka měla nejhezčí zuby široko daleko", pravil král. „Ale babička z třetího kolene měla zuby jako zajíc", vzdychla si princezna. „Já už něco vymyslím!", řekl otec a zamyslel se. „ Tvoje maminka znala jednu dentistku, jmenovala se Orvelda Zubní". Král řekl, že tam pojedou. Princezna nadšeně souhlasila. Když přijeli k vysoce moderní ordinaci, šli dovnitř. „Slečna Orvelda byla nejlepší kamarádkou tvé matky", řekl král.

V ordinaci už na ně čekala, byla oblečená celá v bílém, měla dlouhé blond vlasy zapletené do rybího copu. Princezna si lehla a dentistka začala... Vyrobila pro Zubmilu rovnátka přesně podle typu jejich zubů. Nasadila jí je a řekla: „Milá Zubmilo, tato rovnátka budeš nosit 12 měsíců a pak přijdeš na kontrolu." Zubmila nadšeně souhlasila. Po uplynulých 12 měsících přijela. Orvelda už na ní čekala i se svým novým asistentem. Zubmila přišla a málem omdlela, jak byl asistent

pohledný. Orvelda jí sundala rovnátka a princezna žasla. „Papá, já mám tak krásné zuby!", nevěřila princezna svým očím. Orveldin asistent se do princezny v okamžiku zamiloval.

Odjeli se Zubmilou na její zámek, kde žili šťastně až do smrti. Zubmila na Orveldu nikdy nezapomněla a i své děti k ní posílala, aby pro křivé zuby už nikdy neplakaly.

Krátké zamyšlení žáků 5. třídy nad naší školou…

Adam Kašpar

Když se zamyslím nad naší školou, tak se mi hned vybaví krásný výlet ŠKOLA V PŘÍRODĚ, na kterém jsme byli již čtyřikrát. Taky nemůžu zapomenout na super kamarády, s kterými je sranda. Je dost blbé, že je tady jenom pět tříd. Škola pořád připravuje nějaký program nebo akce. Je fakt super, že do takové školy chodím.

Daniel Hruška

Naše škola je útulná. Dobře se v ní pracuje. Nejlepší akcí je Škola v přírodě. Máme i jiné akce než jenom Školu v přírodě, např.: Zahradní slavnost, Den dětí, Spaní ve škole. Jsou tu dobří kamarádi, kteří mě podporují. O velkých prázdninách nám postavili nové hřiště, což je super. Škola by mohla mít lepší jídelnu, protože někdy se tam ty obědy nedají jíst. Naše učitelka je strašně hodná. Ve škole by mohly být trošku lepší počítače, ale jinak je SUPER!

Vašek Kroulík

V naší škole je legrace a bezva kámoši. Máme tu i hodné učitele, např.: naši třídní učitelku Pavlu. Každý rok jezdíme na výlety a na Školu v přírodě. Ve škole je malá tělocvična, ale zase máme velké hřiště. Jsou tu moderně vybavené učebny, družina s hodnou paní vychovatelkou. Škola nás přihlašuje na různé soutěže.

Martina Chytrošová

Naše škola pořádá spoustu akcí, které se mi líbí. Mám tu spoustu kamarádů. Paní učitelka je na nás hodná. Škola má jenom pět tříd. Páťáci mají na konci roku večírek, aby si užili poslední den školy.

JE TO NEJLEPŠÍ ŠKOLA!

Ondřej Mokrý

Kdybych se měl zamyslet nad naší školou, tak bych ji doporučil všem kozmickým dětem, pořád se tady něco koná a vymýšlí.

Erika Feldmannová

Naše škola pro nás pořádá už čtyři roky Školu v přírodě. Ve škole nás učí strašně bezva učitelé!!! Jsou úplně nejlepší! Sice máme malou tělocvičnu, ale to neznamená, že nemáme TV! Když je venku pěkně, tak jdeme cvičit ven. Také se zúčastňujeme atletických soutěží – např. atletické mistrovství škol. To se mi líbí nejvíce.

Vendula Lokajová

Naše škola má moderní vybavení. Je tady moc dobrých kamarádů. Pořádají se tu různé akce, slavnosti a výlety. Máme tady dobré paní učitelky, které nás vždycky něco naučí. Líbí se mi, že je škola vyzdobená obrázky, které malovaly děti.

Veronika Guřanová

Naše škola je sice malá, ale pořádá mnoho akcí. Teď např. výlet do Prahy, Zahradní slavnost, Školu v přírodě, projektové dny, atd. V této škole je mnoho hodných a geniálních učitelů. Každý rok mají páťáci závěrečný večírek. Nejoblíbenější předmět páťáků je asi informatika.
MÁM TUTO ŠKOLU RÁDA!

Lukáš Dusil

Naše škola pořádá mnoho akcí, nejlepší z nich je ale Škola v přírodě. Ani kroužků nemáme málo – třeba dramaťák nebo Šikulky. Mrzí mě, že se zrušily Sportovky, protože tam chodilo málo dětí. Školní jídelna je

ale malá. Vždycky, když jdu na oběd, tak tam je narváno až k prasknutí…

Šarlota Langnerová

Kdybych se měla zamyslet nad naší školou, učitelským sborem, spolužáky a akcemi, tak by tato škola byla vysokou nad průměrem. Někdy jsem ale měla pocit, že mě někteří úplně nepřijali… Ale teď s krušnými chvilkami stranou.

Učitelé jsou tady hodní a žáci taky – až na pár výjimek jako je to všude. Akce, jako například Škola v přírodě, Zahradní slavnost, spaní ve škole… (je jich mnohem víc, ale to bychom tady byli asi do půlnoci) jsou zkrátka super a vždy je u nich sranda. Tímto bych asi mé zamyšlení ukončila.. a jen pro shrnutí.

NA TĚCH PĚT LET TADY NIKDY NEZAPOMENU!

Adéla Pásztorová

Naše škola je pro mě asi to skoro nejlepší místo, co znám. Kdyby nebyla, neměla bych žádné kamarády a mé nejlepší kamarádky Šarlot a Zuzku. Kdyby neexistovala, vůbec bychom se neznali. V naší škole máme spoustu hodných učitelek, ale podle mě je naše paní učitelka stejně nejlepší. K naší škole patří taky jídelna, kde vaří dobré jídlo. Některá jídla mi ale nechutnají… Škola má pro nás připraveno spoustu akcí a nejlepší z nich je Škola v přírodě!

Helena Baronová

Zamyslím se…a začnu učiteli. Učitelé v naší škole jsou někteří hodní a pak jsou tady i učitelé, kteří jsou hodní, pokud nikdo nezlobí. Dále jsou tady učitelé, kteří jsou, nechci říct zlí, ale zachovají se tak, aby se nikomu nic nestalo. Dále je tu školní jídelna, do které sice nechodím, ale podle spolužáků tam jsou jídla skvělá. Ale taky ne vždy mají kuchařky svůj den… Naše škola působí pozitivní energií, jak by řekla moje spolužačka. Jsou tady skvělí kamarádi a někteří prostě jen ujdou. Tak to by byl krátký a celkem pravdivý popis naší školy.

Zuzana Sněhotová

Naše škola pořádá hezké akce. Každý rok jezdíme na školu v přírodě. Vaří tady dobrá jídla. V této škole vždy školní rok uběhne strašně rychle. Mám tady tři nejlepší kamarádky – Adél, Šarlot a Katku. Kdyby nebylo téhle školy, nikdy bychom se nepotkaly. Máme celoroční projekty jménem „To je nápad - aneb každý se může stát géniem“. My máme nejhodnější paní učitelku. Malujeme krásné obrázky a máme hezkou výzdobu oken.

Jak jsme jeli do Prahy

Ráno v 6:30 jsem musel být na nádraží. Jeli jsme na výlet do Prahy se čtvrťáky.

Do Prahy jsme přijeli v 10:30 a hned jsme vyrazili. První zastávka bylo Václavské náměstí, kde jsme si vyfotili sochu sv. Václava.

Potom jsme navštívili různé památky, např: Prašnou bránu, Orloj, Karlův most a Nerudovu ulici. Nejvíc se mi ale líbil Karlův most, protože na něm bylo mnoho krásných soch.

Když jsme dorazili na Pražský hrad, bylo zrovna střídání stráží.

Asi po 5 minutách jsme šli dolů po zámeckých schodech. Po cestě jsme navštívili obchod se suvenýry a muzeum voskových figurín ,,Grévin“.

Když jsme si prohlédli Grévin, šli jsme do slibovaného Mc’ Donaldu. Já jsem si dal colu, happy meal a Mc’ Flury.

Nakonec jsme šli zpět a jeli domů. Bohužel vlak měl skoro hodinu zpoždění. Do Ostravy jsme dorazili v 22:20, kde už na nás čekali rodiče.

Adam Kašpar

27. 5. jsme jeli do Prahy. Jeli s námi i čtvrťáci. Cesta byla celkem zábavná, kluci si objednali i jídlo. Když jsme vystoupili z vlaku, museli jsme se brodit asi milionem lidí, ale protože jsme všichni měli červené čepičky, tak jsme se neztratili.

Dále jsme šli na Václavské náměstí, kde jsme byli i na oběd, ale o tom až později. Na Václavském náměstí byla uprostřed socha.
Pak jsme obhlídli nějaké ty památky, viděli jsme i Orloj.
Také jsme šli Nerudovou ulicí, na konci ulice jsme uviděli Pražský hrad a katedrálu sv. Víta. Pokračovali jsme po zámeckých schodech.

A je to tady: asi 2 miliony obchodů se suvenýry (tolik ne, ale jen pro efekt), ale který si vybrat? Navštívili jsme 3 z nich. Dále následovala cesta do muzea Grévin (kdyby někdo nevěděl, je to muzeum voskových figurín). Zde byl Karel IV., Karel Gott, Lucie Bílá a další….

Je to tady! Konečně zasloužený oběd (asi ve 3, ale co). Šli jsme do Mc´Donaldu, někdo si dal velké menu, někdo dokonce i dětské menu s hračkou!
Cesta zpět právě nadešla! Náš vlak měl 55 minut zpoždění! Takže cesta zpátky byla celkem dobrá - odpočinková. Na nádraží Svinov jsme dorazili o 55 minut později, takže v 22:10. Z nádraží jsme všichni jeli do našich domovů, kde nás čekalo přivítání všech členů rodiny. A potom přímo do postele!

Heli Baronová

KVĚTEN 2016

čtvrťáci a páťáci se zúčastnili výtvarné soutěže k výročí 700 let KARLA IV.

Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského,
příspěvková organizace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,

vyhlašuje výtvarnou soutěž

k příležitosti 700. výročí narození Karla IV.

Karel IV. očima dětí

Národní pedagog
www.npmk.cz, tel

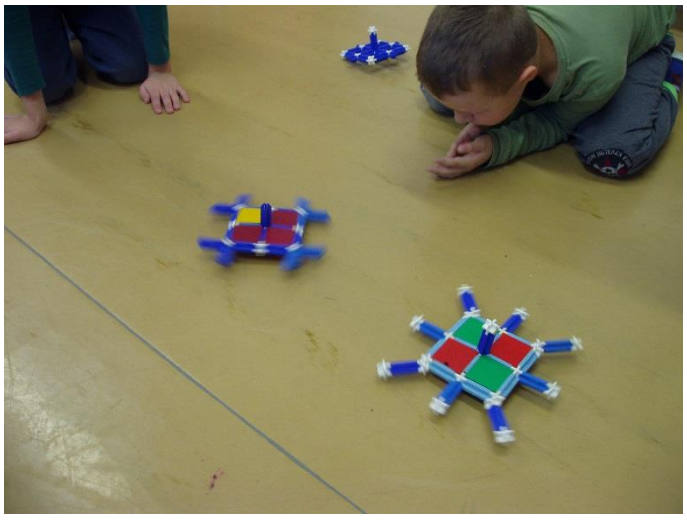
DRUŽINOVÉ ZPRÁVIČKY

Užíváme si skromné zimní nadílky, radujeme se z bílé nádhery, ani zima, ani mráz nám nikomu nevadí…Ale trochu to přece jenom studí…

Umíme se zabavit v herně se stavebnice… a to jsme opravdu zdatní tvořitelé…

ŠKOLNÍ DRUŽINA CHVÁLÍ

„KOZMICKÝ SKŘIVÁNEK“ – tradiční pěvecká soutěž u nás proběhla, až jsme uslyšeli na poli skřivánka… Máme šikovné a odvážné zpěváčky a navštívila nás dokonce p.uč. Čichoňová . Donce nám na klavír zahrála jako host Vendy Lokaiová.

Máme u nás v družině i další šikuly: ve výtvarné soutěži v Hlučíně vyhrála Anička Vyležíková svým výkresem 3.místo a dalších 7 dětí bylo pochváleno…I účast potěší.

Chválíme Emu Malchárkovou, Valinku Bartuskovou, Tomáše Janků a Štěpány Štefka, kteří rozšířili naši GALERII ŠIKULŮ a výrazně pomohli, jako i jiné SUPER děti s dárečky pro kozmické seniory a zároveň rádi tvořily pro maminky a pro radost.

Chválíme všechny děti, které se snažily vytvořit příjemné odpoledne pro budoucí školáčky a trochu jsme jim ukázali, jak se mohou v družině bavit…a že se nemusejí bát…

ŠKOLNÍ DRUŽINA INFORMUJE

Tento rok jsme si vybrali k celoročnímu pozorování NÁŠ STROM břízu, foto je ze dne 29.2. Zároveň jsme přihlásili do celostátní soutěže STROM ROKU „buk u kostela sv.Floriána“, který jsme pozorovali po celý minulý školní rok. I když působí velmi vznešeně a majestátně, neprošel ve výběru do užšího kola soutěže…Škoda, mohl být slavný…

Šikovní turisté navštívili štěrkovnu, Kozmické ptačí louky, bunkr MO32, hřiště TJ, psí cvičiště, Vápenici… …Ale nejkrásnější zážitek bylo hříbátko LISSAN.